

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและสภาพปัญหา การกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง ศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง และแสวงหามาตรการป้องกัน และแนวทางแก้ไขการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิง

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ในรูปแบบเชิงปริมาณ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือผู้ต้องขังเด็ดขาดหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ที่ต้องขังในทัณฑสถานหญิงกลาง จำนวน 818 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2549) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งมีจำนวน 269 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา ส่วนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ มาตรการในการป้องกัน และแนวทางแก้ไขการกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง ประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) นำเสนอข้อมูลโดยใช้คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง” สามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติด

จากการศึกษาสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงทัณฑสถานหญิงกลางได้ ดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ มีอายุ 40 ปีขึ้นไป อายุขณะกระทำความผิด อยู่ระหว่าง 30-39 ปี ภูมิลำเนาอยู่ใน กรุงเทพมหานคร มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา โดยส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว มีอาชีพรับจ้าง รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประวัติการกระทำความผิดมาก่อน โดยกลุ่มที่เคยกระทำความผิดจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และส่วนใหญ่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาก่อน กลุ่มที่เคยเกี่ยวข้องจะเกี่ยวข้องกับ ยาบ้า ชนิดยาเสพติดที่ถูกจับกุมคือ ยาบ้า วิธีการจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ เป็นคนกลางในการติดต่อซื้อขายยาเสพติด และกำหนดโทษที่ผู้ต้องขังหญิงได้รับส่วนใหญ่ จำคุกมากกว่า 15 ปีขึ้นไป

1.2 ปัจจัยทางสังคมหรือสภาพแวดล้อม ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

สภาพครอบครัว ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ดี สมาชิกในครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่จะไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติด หรือชักชวนให้ผู้ต้องขังหญิงจำหน่ายยาเสพติด โดยสมาชิกในครอบครัวไม่ได้เห็นว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว

สภาพชุมชนที่อยู่อาศัย ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ ทราบดีว่าชุมชนที่อาศัยอยู่มีมาตรการป้องกันและมีการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยร่วมมือกับทางราชการ ในชุมชนยังไม่ยอมรับว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นสิ่งที่ถูกต้องและสร้างรายได้

การคบหาเพื่อน ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ มีกลุ่มเพื่อนที่สนิทกัน แต่ไม่แน่ใจว่าเพื่อนจะเป็นผู้แนะนำให้รู้จักกับยาเสพติดและวิธีการจำหน่ายยาเสพติดให้ทราบ

1.3 ปัจจัยทางจิตวิทยา ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

บุคลิกภาพ ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ สามารถแยกแยะความถูกต้องและไม่ถูกต้องออกจากกันได้ สามารถให้เหตุผลกับการกระทำของตนได้ เกรงกลัวต่อผลแห่งการกระทำความผิด และสามารถยอมรับฟังคำสั่งสอนที่ดีจากบุคคลที่เคารพได้

ทัศนคติต่อการกระทำความผิด ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ ทราบว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย โดยยอมรับว่าการจำหน่ายยาเสพติดนั้นตนเป็นผู้ตัดสินใจกระทำเองไม่มีใครบังคับ แต่ในส่วนของสังคมจะไม่ยอมรับต่อการจำหน่ายยาเสพติด และผู้ต้องขังหญิงเห็นว่าการจำหน่ายยาเสพติดมิได้กระทำเพื่อทดสอบความสามารถแต่อย่างใด

ทัศนคติต่อผลการกระทำความผิด ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ เห็นว่าการจำหน่ายยาเสพติดมีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุม เพราะมีอันตรายร้ายแรงทำให้เกิดปัญหาแก่บุคคลและสังคม แต่ให้ผลตอบแทนสูงคุ้มค่าแก่การลงทุน

ทัศนคติตามกฎหมาย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ รับรู้ว่าการจำหน่ายยาเสพติด มีโอกาสรอดพ้นจากการจับกุมได้ยาก เจ้าหน้าที่มีอำนาจตามกฎหมายมากเพียงพอต่อการปราบปรามยาเสพติด และให้ความสำคัญกับการปราบปรามยาเสพติด โดยปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

2. ข้อเสนอแนะ มาตรการป้องกันและแนวทางแก้ไขการจำหน่ายยาเสพติด

จากการศึกษา ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่า ควรดำเนินการปราบปรามแหล่งผลิตยาเสพติดให้จริงจังและเด็ดขาดมากที่สุด รองลงมา ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติดแก่ประชาชนให้มากและทั่วถึง ควรเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการจำหน่ายยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ ให้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ควรเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดซ้ำและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติด และภาครัฐและภาคเอกชนควรจัดหาอาชีพที่มีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพแก่ผู้หญิงและควรเร่งสร้างงานให้ผู้หญิงที่ว่างงาน ทั้งยังควรสร้างจิตสำนึกในการต่อต้านการจำหน่ายยาเสพติดและให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด และสนับสนุนการออกกำลังเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางร่างกายและอารมณ์ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

1. สมาชิกในครอบครัว ควรมีกิจกรรมร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว อันเป็นการสร้างความผูกพันให้แก่บุคคลกับครอบครัว และเป็นภูมิคุ้มกันมิให้เกิดความขัดแย้ง หรือการแตกแยกของสถาบันครอบครัว เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่ผู้หญิงต้องมารับภาระดูแลครอบครัวแต่เพียงคนเดียวเมื่อสภาพครอบครัวเกิดปัญหา และหันมาใช้วิธีการจำหน่ายยาเสพติดในการหารายได้มาใช้จ่ายดูแลครอบครัว

2. ชุมชนที่มีสถานะเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของสารเสพติด ควรมีการรวมกลุ่มจัดกิจกรรมในการพัฒนาอาชีพแก่ผู้หญิงที่ว่างงาน หรือด้อยโอกาส เพื่อสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ และส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการรณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยร่วมมือกับทางราชการและเอกชน

3. เจ้าหน้าที่ซึ่งปราบปรามยาเสพติด ควรเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนและร่วมกับชุมชนในการรณรงค์ต่อต้านการจำหน่ายยาเสพติด พร้อมทั้งกดดันดูแลสภาพความเป็นไปและพฤติกรรมของสมาชิกในชุมชน

4. เรือนจำหรือทัณฑสถานหญิง ควรมุ่งเน้นการแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังหญิง ด้วยการให้ความรู้เรื่องโทษภัยของการจำหน่ายยาเสพติด และจัดอบรมพัฒนาจิตใจโดยใช้หลักชุมชนบำบัดเข้ามาแก้ไขบำบัดผู้ต้องขังหญิงอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

5. ภาคเอกชนควรเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังหญิงที่พ้นโทษและผ่านการบำบัดแก้ไขพฤติกรรมแล้วเข้าทำงาน หรือเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องการจัดหาอาชีพที่เหมาะสมให้ เพื่อให้ผู้ต้องขังหญิงได้รับรู้ค่าสังคมยังต้อนรับและให้โอกาสกลับเข้าสู่สังคม ทั้งเป็นการช่วยส่งเสริมให้ผู้ต้องขังหญิงมีงานทำและมีรายได้เพื่อจะได้ไม่กลับไปเกี่ยวข้องกับกาจำหน่ายยาเสพติดอีก

6. รัฐบาลควรมีการส่งเสริมทางเลือกและให้โอกาสในการประกอบอาชีพแก่ผู้ต้องขังหญิงให้เท่าเทียมกับประชาชนทั่วไป โดยการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมการประกอบอาชีพส่วนตัว และสนับสนุนให้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ของรัฐที่ช่วยเหลือในเรื่องการจัดหาอาชีพ เพื่อให้มีทางเลือกในการดำเนินชีวิต มีรายได้เพื่อเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว จะได้ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติด

7. รัฐบาลควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิสตรี หรือสื่อต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้หญิงโดยเฉพาะผู้หญิงที่ด้อยโอกาส หรือมีความเสี่ยงต่อการเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเรื่องผลที่ได้รับจากการจำหน่ายยาเสพติดว่าจะได้รับผลร้ายเพียงใด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังชายและผู้ต้องขังหญิง

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง